

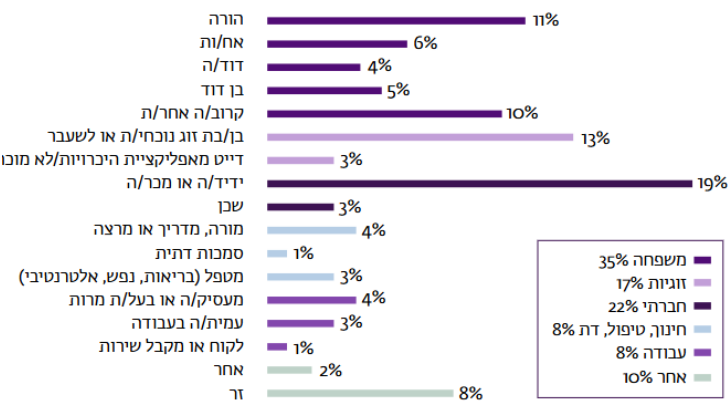
וישלח – כלי במשחק של אחרים

אונס דינה (בראשית לד, א-ג)	אונס תמר (ש"ב יג, א-יט)
היכרות מוקדמת עם הקורבן	וילאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד
דו-שיח לפני האונס	ויחזק בה ויאמר לה: בואי שכבי עמי, אחותי. ותאמר לו: אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן בישראל, אל תעשה את הנבלה הזאת.
מעשה האונס	ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה.
תגובת התוקף	וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה... ויקרא את נערו משרתו ויאמר: שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה.

2. דו"ח שנתי 2024. תל אביב: איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות לנפגעי תקיפה מינית. עמ' 29.

3. אידיסיס, י. שחורי, מ. (2009). מרכז יום לטיפול בעברייני מין בקהילה. ירושלים: המוסד לביטוח לאומי. עמ' 5.

מחקרים רבים מצביעים על הטרוגניות בקרב אוכלוסיית עברייני המין... נמצאו מספר מאפיינים אישיותיים משותפים לכל עברייני המין, ללא קשר לסוג העברה שלהם: חוסר הערכה עצמית, היעדר ביטחון עצמי, רמות חרדה גבוהות, יחסים חברתיים לקויים, שליטה לקויה בתוקפנות, חוסר בשלות רגשית וזהות גברית לקויה. כל אלה חוברים למאפיינים נוספים חשובים כגון: היעדר לקיחת אחריות, הכחשה ומינימיזציה (מזעור) של הפגיעה בקורבנות, השלכה, רציונליזציה (הצדקה באמצעות היגיון) ועיוותי חשיבה המאפשרים להם לנטרל את מצפונם.

4. בראשית לג, יז-כ. שבת לג ע"ב.

ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר. ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה. ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל.

"ויחן את פני העיר". אמר רב: מטבע תיקן להם, ושמואל אמר: שווקים תיקן להם, ורבי יוחנן אמר: מרחצאות תיקן להם.

5. בראשית כו, יג-טז

ויגדל האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד. ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים. וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר. ויאמר אבימלך אל יצחק: לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד.

4. שכל טוב בראשית לג, יט.

ולמה קנאה מבני חמור, והלא חמור אביהן היה עדיין בחייו? אלא חמור קל דעת היה, ולבו טפש כחמור, כי כשמו כן הוא, ושכם בנו בקי וחריף, ושמהו אפוטרופוס על ביתו, וכן הוא אומר "והוא נכבד מכל בית אביו" וכיון שהווקק ליעקב לקנות משכם, קנה גם מאחי שכם.

דברי חמור (ח-י)	דברי שכס (יא-יב)	מענה האחים (יד-יז)
וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אֲתָם לֵאמֹר	וַיֹּאמֶר שָׁכַס אֶל אָבִיהָ וְאֶל אֲחִיהָ	וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם
שָׁכַס בְּנֵי חֲשֵׁקָה נִפְשׁוּ בְּבִתְכֶם	אֲמָצָא חָן בְּעֵינֵיכֶם	לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה
תָּנוּ נָא אֶתְּהָ לּוֹ לְאִשָּׁה. וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ בְּנֵיכֶם תִּתְּנוּ לָנוּ וְאֵת בְּנֵיתֵנוּ תִּקְחוּ לָכֶם.	וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן. הֲרָבוּ עָלַי מְאֹד מִהֵר וּמִתָּן וְאֶתְּנָה כְּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתָנוּ לִי אֵת הַנֶּעֱרָ לְאִשָּׁה.	לִתֵּת אֵת אֲחֻתִּנוּ... וְתָנוּ אֵת בְּנֵיתֵנוּ לָכֶם וְאֵת בְּנֵיכֶם נִקַּח לָנוּ
וְאִתָּנוּ תִּשְׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לְפָנֵיכֶם שְׂבוּ וּסְחָרוּהָ וְהָאֲחֻזָּה בָּהּ.		וַיִּשְׁכְּנוּ אֲתָכֶם וְהֵייוּ לָעַם אֶחָד.

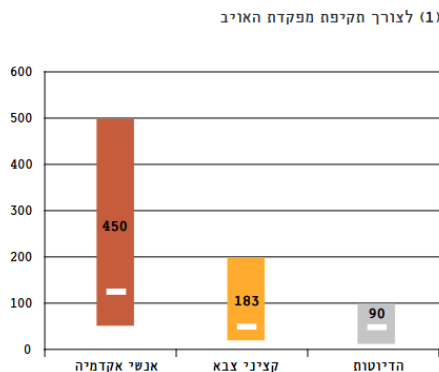
הצעה למשפחת יעקב (ח-י)	הצעה לאנשי שכס (כ-כג)
וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אֲתָם לֵאמֹר	וַיְדַבְּרוּ אֶל אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר
וְאִתָּנוּ תִּשְׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לְפָנֵיכֶם שְׂבוּ וּסְחָרוּהָ וְהָאֲחֻזָּה בָּהּ.	הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אִתָּנוּ וַיִּשְׁכְּבוּ בָאָרֶץ וּסְחָרוּ אֶתְּהָ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת יָדַיִם לְפָנֵיהֶם... מְקַנְהֵם וְקִנְיָנָם וְכָל בְּהֵמָתָם הֵלֹא לָנוּ הֵם, אֲךָ נֹאמְתָה לָהֶם וַיִּשְׁכְּבוּ אִתָּנוּ
תָּנוּ נָא אֶתְּהָ לּוֹ לְאִשָּׁה. וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ בְּנֵיכֶם תִּתְּנוּ לָנוּ וְאֵת בְּנֵיתֵנוּ תִּקְחוּ לָכֶם.	אֵת בְּנֵיתָם נִקַּח לָנוּ לְנָשִׁים וְאֵת בְּנֵיתֵנוּ נִתֵּן לָהֶם.

7. Tversky, A. Kahneman, D. (1974). Judgment Under Uncertainty: Heuristics and Biases. Science. 185(4157), 1124-1131.

8. סטטמן, ד. סוליציאנו-קינן, ר. מנדל, מ. (2019) על הקושי לקבוע מהי פגיעה מידתית באזרחים בעת לחימה. המכון הישראלי לדמוקרטיה. עמ' 24.

חֲרָשִׁים 3
התפלגות החשובות (בין אחוזון 25 ל-75)
והחציון של אנשי האקדמיה, הקצינים והאזרחים
בעניין מספר האזרחים המרבי שניתן לסכן

המדד החשוב ביותר של המהימנות הוא מידת ההסכמה בין שיפטי המומחים. כשמומחים אינם יכולים להגיע להסכמה סבירה, אין מנוס מן המסקנה שאי אפשר לייחס להם ידיעה בתחום הרלוונטי. ממצאינו מראים שאנשי האקדמיה וקציני הצבא אינם מצליחים להסכים ביניהם אשר למספר המרבי של חיי אזרחים שמותר לסכן בתרחישים שהוצגו להם. רמות ההסכמה בכל שלוש קבוצות המשתתפים היו נמוכות בעקביות ממה שאפשר היה לצפות.

9. בראשית לד,ל-לא. לה,ה.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל שְׁמֵעוֹן וְאֶל לֹוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישֵׁנִי בִישֵׁב הָאָרֶץ בְּכַנְעַנִי וּבְפָרָזִי וְאֲנִי מִתִּי מִסָּפֶר וְנֶאֱסַפּוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי. לֹא וַיֹּאמְרוּ הַכּוֹזֵנָה יַעֲשֶׂה אֵת אֲחֻתִּנוּ... וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סָבִיבֵיהֶם לֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי יַעֲקֹב.